

"Partits Mèdics" cosa que, efectivament, varen escriure al Alcalde, oferint-se d'arreglar l'assumpte, però que no va passar d'aquí, puix primer havia de venir el doctor Mestres i després el Dr. Pujol, de la dita unitat, el cert és que encara no hi anat ningú: esperant dita vinguda vaig tenir la desgràcia de caure malalt, que després de tres setmanes al llit, en aconsellar-me l'examen radioscòpic va resultar el diagnòstic d'úlcus gàstric.

Als dos mesos de tractament, vaig anar millorant i el metge va concedir-me permís per a sortir a passeig, però els malalts i amics, en veure'm sortir després de tant de temps, volien veure'm. Podia negar-me a fer una visita d'amics? Però va venir un dia que a les vuit del matí em cridaren per un home que els pareixia que estava mort; davant d'una necessitat no vaig dubtar ni un moment i efectivament, es tractava d'un cas greu d'intoxicació per l'òxid de carbó. Creieu, companys, que havia d'esperar el metge que em substituïa, resident a Amposta, i a cinc quilòmetres de distància? Jo no crec que cap company hauria procedit d'altra manera, però, si vaig fer mal estic disposat a pagar el que em toqui. Però, en ocórrer dos casos més d'urgència, per evitar el que ara em passa vaig escriure a la Mutual perquè em concedís el trasllat a Ulldecona que em va concedir tot seguit, però que per no poder disposar de la casa, vaig tenir d'esperar prop de dos mesos per a poder traslladar-me, i fou durant aquest temps que va ocórrer l'incident objecte d'aquesta reclamació.

L'ocorregut és el següent: dos individus renyiren i va resultar un d'ells lesionat i aquest va donar-ne compte al Jutjat; com que l'agressor pertanyia al partit que a mi em defensava i el lesionat era contrari, tenien por de què l'altre metge fes durar el curs de les lesions de l'agredit del que era amic polític i client: com a metge Titular, l'Alcalde el Secretari i la plana major del partit varen intimidar-me a intervenir en dit assumpte al que vaig negar-me des de primera hora, però insistiren novament i, per a sortir del compromís, els hi vaig haver de dir que, com que cobrava subsidis de la Mutual no podia actuar i que cridessin al metge que em substituïa, però com que l'interès dels dits senyors era l'alta abans dels 15 dies, no tenien en el company Dr. Àlbiol prou franquesa per a obligar-lo; en canvi a mi, amb la promesa del contracte, em tenien completament lligat; tant és així que fins arribaren a prometre'm que si el company Dr. Neyra ho denunciava, ells m'abonarien les dietes que em fossin denegades; per fi després de moltes discussions vaig comprometre'm a vigilar la marxa de les lesions i a firmar els *partes* facultatius, tot i confessant li al company Sr. Neyra l'ocorregut i que la meua actuació era purament passiva, puix no tocaria per a res al malalt, com així ho vaig fer. Ara poso a la consideració de l'Assemblea quina era la conducta que havia d'observar, esperant, com esperava, la vinguda del doctor Pujol, del Consell de "Partits Mèdics" anunciada

pel propi Secretari de la Mutual, Dr. Trenchs, en carta de 9 de gener que serà presentada, per a formalitzar el contracte tant de temps esperat, avia jo d'oposar-me a una cosa que realment no contravenia el Reglament de la Mutual com així mateix ho va reconèixer el meu company i adversari Dr. Neyra, i per això exposar-me a perdre el tan desitjat contracte? Podia jo creure mai que aquests senyors que varen obligar-me a confessar el cobrament dels subsidis i que estaven determinats a abonar-me els perjudicis poguessin fer-me mai arma de les seves venjances? I podia creure jo mai que la Junta de la Mutual pendria un acord de suspensió de subsidis sense abans concedir-me el dret de defensa? Des de me'tat del mes de març en què vaig venir aquí a Ulldecona, la meua vida, fora de les lluites d'una política tan fastigosa, ha estat prou diàfana per a estar lliure de tota sospita i de tots compromisos.

Aquests són els fets ocorreguts i pels quals suposo m'han estat denegats els subsidis, puix fins el dia 3 de gener no vaig saber el per què, si bé ho suposava per la carta del company Dr. Segura, President de la Junta Comarcal de Tortosa, en la que manifesta les amenaces formulades per l'Alcalde de Masdenverge i que també serà presentada: Ara, després d'exposar els fets, he de posar a la consideració de la Junta General la situació creada pel Sindicat en relació en mi i les relacions en què he quedat en dit poble: en marxar a Ulldecona, va resultar que, com que el company Dr. Àlbiol resideix a Amposta no tenien metge a la seva disposició per la nit ni per un cas greu d'urgència i tingueren la pretensió de què els hi portés un metge per a tot estar pretensió molt justa i que va donar-me lloc per a obligar-los a formalitzar el contracte ja convingut, amb la sola discrepància de què ells, els que es deien amics, volien incloure en les sis mil pessetes la Titular i jo, per seguir les normes del Sindicat, no admetia tal cosa, però, en canvi, em comprometia a incloure com a concepte d'igual mil pessetes amb què m'havien augmentat la Titular des del dia primer d'any 1933; de manera que de 1.500 que tenia consignades, varen augmentar-me la titular a 2.500 pessetes; però com que existia aquesta discrepància, el contracte no es firmava: per fi, quan les meves forces varen permetre'm de fer un viatge vaig anar a Tarragona per a parlar amb el senyor President de la Junta de "Partits Mèdics", que ho és el del Col·legi, Dr. Mestres; em va rebre amb molta pressa, però va dir-me que no havia de firmar cap contracte que no estigués avalat pel Sindicat, i que aquest no li donaria el seu aval, si no era d'acord amb el tipus del que va donar-me tres exemplars, puix havia d'ésser firmat per triplicat. Al següent dia vaig presentar-me a Masdenverge i en dir-los el resultat del meu viatge, es quedaren amb els impresos i em digueren que ja m'avisarien efectivament, un telefonema des de Santa Bàrbara? Sis o set dies perquè hi anés, fou per a dir-me que, com que no podien firmar un contracte com el del Sindicat